

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. november 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Bjarke Gano
Sagsnr.: 2016-19203-1002
Dok.: 2115050

Til brug for behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (Strakstilhold) (L 19) vedlægges høringsvar af 20. oktober 2016 fra Vestre Landsret.

Justitsministeriets bemærkninger til høringsvaret er anført med *kursiv*.

Vestre Landsret anfører, at det forekommer rigtigst, at der for en bebyrdende forvaltningsafgørelse som et strakstilhold, hvis tidsmæssige udstrækning beror på myndighedens videre sagsbeholdning, bør fastsættes en absolut tidsmæssig afgrænsning. Dette kunne eventuelt kombineres med, at der – såfremt et meddelt strakstilhold tidsmæssigt udløber – er mulighed for at træffe en ny afgørelse om strakstilhold på det nu foreliggende grundlag, såfremt der ikke er fyldestgørende grundlag for at træffe en endelig afgørelse.

Endvidere skal det nøje overvejes, om ikke retssikkerhedsmæssige grunde bør føre til, at der fortsat bør ske forkyndelse af det endelige tilhold, selv om en afgørelse om strakstilhold tidligere er forkyndt. Opretholdelse af kravet om forkyndelse af det endelige tilhold hindrer eller svækker således ikke den ønskede mulighed for hurtigere at give et tilhold end hidtil.

Det bemærkes endvidere, at et strakstilhold efter den foreslåede § 2 a, stk. 2, bortfalder, når der træffes afgørelse efter tilholdslovens § 2 eller § 4 eller om tilbagekaldelse. Hvis et endeligt tilhold ikke er identisk med et gældende strakstilhold, skal der ifølge lovforslaget ske forkyndelse af det endelige tilhold. Virkningerne af tilholdet indtræder i så fald på tidspunktet for forkyndelsen. Derfor kan der med forslaget formuleret opstå en ”mellempriode”, hvor strakstilholdet er ophørt, mens det endelige tilhold endnu ikke har fået virkning.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

For så vidt angår bemærkningerne om fastsættelse af en absolut tidsmæssig afgrænsning af et strakstilhold henvises til pkt. 2.2 i den kommenterede høringsoversigt, der er sendt til Retsudvalget den 5. oktober 2016.

Vedrørende det anførte om forkyndelse mv. bemærkes, at det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 3, at en afgørelse om tilhold ikke skal forkyndes på ny, hvis der er sket forkyndelse af et strakstilhold angående et tilsvarende forbud mod kontakt mv. Det er således en forudsætning for at kunne fravige forkyndelseskravet, at politidirektørens endelige afgørelse om tilhold ikke omfatter andre forbud end strakstilholdet. Såfremt det endelige tilhold ikke er identisk med strakstilholdet – i forhold til typen af forbud eller den omfattede personkreds – forudsættes det, at forkyndelsesreglerne iagttages.

Det vurderes som ubetænkeligt at fravige kravet om forkyndelse af det endelige tilhold, såfremt der er sket forkyndelse af et strakstilhold, som indeholder et tilsvarende forbud mod kontakt mv.

Forkyndelsen af strakstilholdet har således givet adressaten mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af tilholdet og retsvirkningerne heraf samtidig med, at der er sikret bevis for, at afgørelsen om tilhold er kommet frem. Den pågældende har herved bl.a. også fået mulighed for at gøre sig bekendt med, at strakstilholdet er en foreløbig afgørelse, som så vidt muligt senest 60 dage efter forkyndelsen vil blive fulgt op af en endelig afgørelse, der bl.a. kan indebære et tilhold af indtil 5 års varighed.

Virkningerne af den endelige afgørelse om tilhold træder i kraft, når afgørelsen træffes af politidirektøren, såfremt der ikke skal ske forkyndelse. Afgørelsen skal i givet fald straks sendes til den pågældende. Strakstilholdet bortfalder, når den endelige afgørelse træffes eller der træffes afgørelse om tilbagekaldelse.

I de tilfælde, hvor forkyndelse kan undlades, får det endelige tilhold således virkning samtidig med, at strakstilholdet bortfalder. I de forventeligt få tilfælde, hvor tilholdet skal forkyndes på ny, vil der som anført af landsretten være en "mellempriode", hvor strakstilholdet er ophørt, mens det endelige tilhold endnu ikke har fået virkning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 3.

Søren Pind

/

Jesper Jarnit